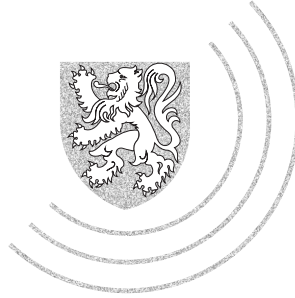

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

28 mei 2003

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met :

- 1° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Jemen inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 3 februari 2000 ;**
- 2° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de staat Koeweit inzake de wederzijdse bescherming en bevordering van investeringen, ondertekend in Brussel op 28 september 2000 ;**
- 3° de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) en het koninkrijk Saudi-Arabië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Jeddah op 22 april 2001**

MEMORIE VAN TOELICHTING

ALGEMENE BESPREKING

1. Betekenis van de overeenkomsten

– Doel en opzet van de overeenkomsten

In het algemeen staat de Vlaamse regering positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden, die van belang zijn voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Alhoewel buitenlandse investeringen reeds worden beschermd door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De doelstelling van dergelijke overeenkomsten is, naast het aanmoedigen van investeringen, het bieden van een garantie voor een maximale bescherming aan de investeerder, zoals de waarborgen voor een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clausule van de meest begunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij onteigenende maatregelen en de vrije overmaking van inkomsten. Bovendien creëren zulke overeenkomsten een eigen juridisch kader waarin investeringsgeschillen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder een beroep kan doen op internationale arbitrage.

– De overeenkomsten vormen gemengde verdragen

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van investeringen in het buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of internationaal publiek recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen in hoofde van die zes overheden en rechtstreeks in hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. Overeenkomstig artikel 167 van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer ze uitwerking kunnen hebben.

Het zgn. “gemengde” karakter van de BLEU-overeenkomsten inzake investeringen werd in april

1995 unaniem aanvaard door de leden van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). Zowel de gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd geacht. Dergelijke overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De gewesten zijn immers bevoegd voor het economisch beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 1° en 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De federale overheid blijft bevoegd inzake de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico's (art. 6, § 1, VI, eerste lid, 3°, BWHI), het handelsrecht, het vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (art. 6, § 1, VI, vijfde lid, 5° en 6° BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet dat het een gewest-aangelegenheid betreft. De drie volgende artikelen houden in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende overeenkomsten, zodat ze in werking kunnen treden na de instemming van de betrokken parlementen en na de internationale ratificatie door de federale overheid en door het partnerland.

2. Schets van de partnerlanden

JEMEN

– Politieke gegevens

Op 22 mei 1990 kwam de Republiek Jemen tot stand door de samenvoeging van Noord-Jemen, dat in 1918 onafhankelijk werd van het Ottomaanse Rijk, en Zuid-Jemen, dat in 1967 onafhankelijk werd van het Verenigd Koninkrijk. De verhoudingen tussen beide delen van het land bleven evenwel gespannen. Het zuiden voelt zich in de steek gelaten door de leiders van het land die vooral uit het noorden afkomstig zijn. De mislukte poging tot afscheiding en de burgeroorlog in 1994 en de uitsluiting van de *Yemeni Socialist Party* (YSP) – de vroegere eenheidspartij in Zuid-Jemen – van de macht, hebben diepe sporen achtergelaten. Toch wordt de eenheid van het land niet meer in vraag gesteld. Aden ontwikkelt zich en het kan uitgroeien tot de economische long van het land, maar de

rest van het zuiden blijft achter. De macht van de stammen neemt opnieuw toe.

Luitenant-generaal Ali Abdallah Saleh, die al president was van Noord-Jemen, werd president van de Republiek Jemen. Hij werd in 1999 herkozen met 96,3% van de stemmen maar er was geen valabele tegenkandidaat. Die verkiezingen werden eerder gezien als een zoethoudertje voor de westerse donateurs.

Jemen heeft een tweekamerstelsel met een parlement (*Majlis al-Nuwaab*) waarin 301 afgevaardigden zetelen en een Hogerhuis dat bestaat uit notabelen die door de president worden aangeduid. Bij de parlementsverkiezingen van 27 april 1997 behaalde de *General People's Congress* (GPC) 187 zetels tegenover 53 voor de islamitische *Islah* ("hervorming"). De andere zetels gingen naar de *Nasserist Union Party* (NUPP), de Arabische socialistische *Baath* en onafhankelijken.

De premier wordt benoemd bij presidentieel decreet. In april 2001 werd eerste minister Al Iryani vervangen door zijn vice-premier Abdel-Qader Bajammal. De slechte relaties tussen de president en de premier lagen aan de basis van die regeringswissel. Bajammal moet in de mate van het mogelijke de politiek van economische hervormingen voortzetten en de toenadering tot Saudi-Arabië versnellen.

President Saleh heeft de jongste jaren maatregelen genomen om zijn macht te versterken. In 2000 werd een gemeente- en provinciewet aangenomen die de lokale macht toekent aan vertegenwoordigers van de regering die door de president worden aangewezen. Op 20 februari 2001 werd bij referendum een wijziging van de grondwet met 81% van de stemmen goedgekeurd. Daardoor werd de ambtstermijn van de president van 5 op 7 jaar gebracht. Bovendien werd besloten om parlementsverkiezingen om de 6 jaar in plaats van om de 4 jaar te houden. Met het referendum vonden ook de eerste gemeenteraadsverkiezingen sinds de onafhankelijkheid plaats. Ook hier behaalde de GPC een ruime meerderheid.

Jemen nam jarenlang een dubbelzinnige houding aan tegenover de radicale islam. President Saleh tracht de jongste tijd meer greep te krijgen op de radicale elementen in zijn land. Hij zocht ook toenadering tot de Verenigde Staten. Die verbeterde relaties werden evenwel gestoord door de aanslag op de USS Cole in oktober 2000, waarbij 17 Amerikaanse matrozen om het leven kwamen. Na de aanslagen van 11 september 2001 sloot de presi-

dent fundamentalistische islamscholen. Begin 2002 stuurde de Amerikaanse president Bush soldaten naar Jemen om het land bij te staan in zijn strijd tegen het terrorisme. De militante islam blijft populair en veel Jemenieten hebben sympathie voor Osama Bin Laden, maar de grootste hinderpaal voor de bestrijding van het terrorisme vormt de macht van de stammen.

– Economische gegevens

De economie van dit armste land van de Arabische wereld, dat op de *Human Development Index* van de Verenigde Naties de 142ste plaats inneemt, groeide snel in het midden van de jaren negentig toen het ook olie begon te produceren. De olie zorgt voor 90% van de uitvoer en 70% van de inkomsten van de staat. De opbrengsten zijn evenwel niet voldoende om de economie meer slagkracht te geven. Een programma van het Internationaal Muntfonds (IMF) om de economie te structureren en te moderniseren leidde tot een vermindering van de buitenlandse schuld. Geholpen door de hogere oliepijzen in 1999, werkte Jemen verder aan het door het IMF opgelegde programma. De snelle bevolkingsgroei (jaarlijks 3,4%) en interne politieke onenigheid vergemakkelijken de taak van de regering niet.

In de periode 1990-1999 bedroeg de inflatie 26,1% maar de jongste jaren kon zij gestabiliseerd worden op minder dan 10%. In 1999 was er een groei van 2,5% en lag de werkloosheid op 25%. Het bruto binnenlands product (BBP) bedroeg 12,7 miljard US dollar of 725 US dollar per hoofd van de bevolking. 2000 was het beste van de afgelopen 10 jaar met een reële groei van de inkomens die te danken was aan prijsstijgingen en verhoging van de productie.

In 1999 werd voor 2 miljard US dollar uitgevoerd naar vooral China (31%), Zuid-Korea (25%), Thailand (22%) en Japan (5%). Er werd voor 2,3 miljard US dollar ingevoerd, voornamelijk uit de Verenigde Staten (9%), de Verenigde Arabische Emiraten (8%), Frankrijk (8%), Italië (7%) en Saudi-Arabië (7%).

De economische toekomst van het land hangt af van de mate waarin de regering noodzakelijke hervormingen kan doorvoeren. De strijd tegen corruptie en illegale trafieken en de verbetering van een inefficiënte en corrupte administratie zijn daarbij noodzakelijk. Uit vrees voor sociale onlusten aarzelt de regering echter om de nodige stappen te zetten.

Uit een onderzoek dat het Kinderfonds van de Verenigde Naties (UNICEF) tussen 1995 en 2000 voerde in 150 landen blijkt dat in Jemen 46% van de kinderen onder de 5 jaar aan ondervoeding lijdt. Het rapport “*World population ageing 1950-2050*”, dat als basis dient voor de VN-wereldtop over de veroudering van de wereldbevolking, toont aan dat Jemen het land is met de jongste gemiddelde leeftijd (15 jaar).

Evolutie van de handel tussen België en Jemen (in miljoen euro)

	Uitvoer	Invoer
1998	45	1,5
1999	25,4	0,5
2000	39,7	8,1

De Belgische uitvoer bestaat vooral uit ertsen, chemische producten, levende dieren en dierlijke producten en voedingsmiddelen. Olie zorgt voor 75% van de Belgische invoer.

– *Mensenrechten*

De mensenrechten werden in 2000 in Jemen niet beter gerespecteerd dan voordien. Politieke activisten werden vastgehouden. In de staatsgevangenis werden gevangenen gefolterd, maar ook andere wrede straffen zoals stokslagen werden voor verschillende misdaden toegepast. Ten minste 13 mensen werden geëxecuteerd en mogelijk honderden anderen wachten op hun executie.

Hoewel de grondwet gelijke behandeling garandeert voor mannen en vrouwen, werden vrouwen toch gediscrimineerd in de nationale wetgeving. In de nieuwe regering werd voor het eerst een vrouw opgenomen.

In vele gevallen werd de persvrijheid niet gerespecteerd. Journalisten werden aangepakt vanwege hun kritische houding t.o.v. de regering.

– *Buitenlands beleid*

Eind van de jaren negentig slaagde Jemen er in om uit zijn isolement te treden dat te wijten was aan de steun die het land verleende aan Irak tijdens de Golfoorlog. Het herstelde de diplomatieke betrekkingen met Koeweit en sloot een verdrag met Saudi-Arabië. Jemen verwacht van het westen hulp maar na de gebeurtenissen van 11 september 2001 is die hulp afhankelijk aan de strijd tegen het terrorisme.

De Europese Unie sloot op 25 november 1997 een associatieakkoord met Jemen en de Europese Investeringsbank verstrekt vanaf 2000 financiële mogelijkheden voor projecten in het land.

KOEWEIT

Koeweit werd op 19 juli 1961 onafhankelijk en is sedert 1962 een emiraat. Het hoofd van de staat is de emir sjeik Jaber al-Ahmad as-Sabah. De functie is erfelijk voor mannelijke nazaten. Kroonprins sjeik Sa'ad al-Abdullah as-Salem as-Sabah is ook de eerste minister. De meeste ministers komen uit de koninklijke familie. Zowel de emir als de kroonprins kampen met ernstige gezondheidsproblemen, zodat de feitelijke macht wordt uitgeoefend door de broer van de emir die tevens vice-premier is en minister van buitenlandse zaken. Die situatie en het feit dat de opvolging van de emir nog niet geregeld is, dragen niet bij tot een verbetering van de besluitvorming die al bemoeilijkt wordt door de houding van sommige zwaargewichten in het parlement en de rivaliteit tussen de uitvoerende en de wetgevende macht. De grondwet werd in 1997 gewijzigd. Die grondwet waarborgt een zekere onafhankelijkheid van de rechterlijke macht. Toch worden de rechters benoemd door de emir en moet de hernieuwing van de meeste mandaten vorgelegd worden aan de regering.

De Algemene Vergadering, Majlis, telt 75 leden die zetelen voor een periode van 4 jaar. 50 leden worden rechtstreeks verkozen en 25 leden worden aangewezen door de emir. Mannen vanaf 21 jaar die 20 jaar Koeweits burger zijn mogen stemmen. De jongste parlementsverkiezingen vonden plaats op 3 juli 1999 nadat de emir het parlement had ontbonden op grond van een ‘gebrek aan samenwerking tussen het parlement en de regering’. Islamitisch georiënteerde partijen behaalden 20 zetels, liberalen 16, loyalisten 12 en onafhankelijken 2. Van echte partijen is evenwel geen sprake want zij worden niet toegelaten.

In 1990 werd Koeweit door Irak aangevallen en overmeesterd. In opdracht van de Verenigde Naties kon een geallieerde troepenmacht Koeweit bevrijden in februari 1991. Koeweit heeft sindsdien 5 miljard US dollar uitgegeven voor het herstel van zijn petroleuminfrastructuur.

Op 16 januari 2001 verwierp het grondwettelijk hof de eis om vrouwenstemrecht in te voeren. Nochtans had de emir in 1999 bij decreet het actief en passief stemrecht afgekondigd maar een coalitie van conservatieven en islamieten kantte zich in het parlement tegen een wetswijziging in die zin. Op 20

maart 2001 kwam een bekende vrouwenrechtenactiviste bij een aanslag om het leven.

De regering, die begin 2001 werd gewijzigd, engageerde zich om grote economische hervormingen door te voeren via nieuwe wetten i.v.m. privatiseringen, buitenlandse investeringen, belasting van buitenlandse bedrijven en een Koeweit project in het noorden van het land. Met die plannen is een investering van 7 miljard US dollar gemoeid. Door die investeringen moet het mogelijk zijn om de olieproductie tegen 2005 te verhogen van 2,5 miljoen naar 3,5 miljoen vaten per jaar. De meeste van die hervormingsvoorstellen werden evenwel gekelderd, enerzijds omdat er geen eensgezindheid was tussen de regering en het parlement en anderzijds door de scherpe tegenstellingen tussen liberalen en islamieten in het parlement.

– Economische gegevens

Koeweit is een klein (half zo groot als België) land met een relatief open economie. Het bezit 10% van de bekende olievoorraden van de wereld. In 2000 waren inkomsten uit petroleum goed voor 35 à 40% van het BNP en 90 à 95% van de totale overheids- en exportinkomsten. De economie is in grote mate afhankelijk van fluctuaties in de olieprijs. De daling van de prijzen en de daling van de productie sinds 11 september 2001 hebben er dan ook voor gezorgd dat de groeioprognose voor 2002 diende herzien te worden. In het derde kwartaal van 2001 werd nog een groei van 2,7% voorspeld, maar nu gaat men ervan uit dat de economie in 2002 met 1,5% zal inkrimpen. De vooruitzichten voor de middellange termijn zien er iets rooskleuriger uit aangezien men voor 2003 opnieuw een stijging van de olieproductie verwacht als reactie op de hogere wereldvraag naar olie. Bovendien zal de groei verder gestimuleerd worden door hogere privé-consumptie-uitgaven en verhoogde overheidsuitgaven en een toename in infrastructuur-, olie- en gasprojecten.

Koeweit heeft geen watervoorraad en bijna geen bebouwbaar land, zodat landbouw quasi onmogelijk is. Behalve voor vis is het land volledig aangewezen op voedselimport. 75% van het drinkwater wordt gedistilleerd of ingevoerd.

Algemene economische situatie ¹

	Inflatie	Groei
1998	1,5	1,5
1999	1,3	1,1
2000	3,0	4,1
2001 (prognose)	3,7	2,2

Het BBP bedroeg in 1999 44,8 miljard US dollar of 22.400 US dollar per hoofd van de bevolking. Er werd voor 13,5 miljard US dollar uitgevoerd voornamelijk naar Japan (24%), India (16%), de Verenigde Staten (13%) en Zuid-Korea (11%). De invoer was goed voor 8,1 miljard US dollar en kwam vooral uit de Verenigde Staten (22%), Japan (15%), het Verenigd Koninkrijk (13%) en Duitsland (8%).

– Mensenrechten

In zijn jaarrapport over 2000 stelt *Amnesty International* dat minstens 42 politieke gevangenen die sedert 1991 op onrechtvaardige processen werden veroordeeld, nog steeds vastzitten. Het lot van meer dan 70 mensen die “verdwenen” in gevangenschap, blijft onbekend. Ten minste 21 mensen werden ter dood veroordeeld en in februari werd een man geëxecuteerd. De campagne voor vrouwenrechten kreeg af te rekenen met felle tegenstand.

100.000 statenlozen (Bidun) die reeds tientallen jaren in Koeweit wonen, worden nog steeds de Koeweitse nationaliteit geweigerd. Tengevolge daarvan worden ze systematisch gediscrimineerd.

– Samenwerking met Vlaanderen en België

De relaties tussen België en Koeweit zijn zeer goed. België wordt geprezen voor deelname aan de internationale coalitie tegen Irak in 1990-91 en voor zijn evenwichtige houding in het Israëliisch-Palestijns conflict.

In mei 1999 werd een luchtvaartakkoord gesloten tussen België en Koeweit. Een akkoord over het vermijden van dubbele belasting werd ondertekend in 1990 en geratificeerd door België in 1999.

¹ Cijfers Export Vlaanderen

Evolutie van de handel tussen België en Koeweit (in miljoen euro)²

	Belgische import	Belgische export	Vlaamse export
1996	3,0	52,8	29,5
1997	2,8	69,7	49,7
1998	24,0	64,1	47,3
1999	28,5	58,1	46,2
2000	67,2	76,1	59,7

De voornaamste exportproducten zijn farmaceutische producten (17,5%), machines en mechanische werktuigen (10,5%), kunststoffen en toepassingen (8,5%), elektrische machines (8,5%) en tapijten (7%).

– *Buitenlands beleid*

De diplomatieke activiteiten van Koeweit worden gekenmerkt door het uitblijven van een definitieve oplossing in het conflict met Irak en door de dreiging van het regime van Saddam Hoessein voor de regio in het algemeen en voor Koeweit in het bijzonder. Koeweit eist van Bagdad :

- de naleving van alle resoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties ;
- het stoppen van zijn agressieve politiek ;
- de erkenning van de grenzen en de soevereiniteit van Koeweit ;
- de teruggave van gestolen goederen ;
- economische compensaties ;
- de vrijlating van de zowat 600 krijgsgevangenen die sedert 1991 in Irak vastzitten.

Koeweit heeft bevoorrechte relaties met de landen waarmee het gebonden is door defensiepacten zoals de Verenigde Staten, Groot-Brittannië en Frankrijk. In de loop van 2001 heeft het zijn betrekkingen met Jordanië, Algerije, Soedan en Jemen verbeterd, maar de relaties met de Palestijnse Autoriteit blijven afstandelijk omdat Yasser Arafat tijdens de Golfoorlog Irak steunde. Op de top van de Arabische Liga, die eind maart 2002 in Beiroet plaatsvond, beloofde Irak Koeweit niet meer binnen te vallen. Bagdad zal de onafhankelijkheid, de soevereiniteit en de territoriale integriteit van

Koeweit respecteren. Irak blijft een bevoorrechte partner.

SAUDI-ARABIË

In 1902 veroverde Saoud de stad Riyad en begon aan een 30 jaar durende strijd om het Arabisch schiereiland te verenigen. Het land veranderde van aanzien toen in de jaren dertig petroleum werd gevonden.

Na de Iraakse invasie in Koeweit gaf Saudi-Arabië onderdak aan de koninklijke familie van dat land en aan 400.000 vluchtelingen. Op zijn grondgebied verenigden westerse en Arabische legers zich voor de Golfoorlog tegen Irak. Een groeiende bevolking, weinig water in een overwegend woestijngebied en een economie die zeer afhankelijk is van de petroleumproductie en -prijzen zijn de belangrijkste problemen van de Saudische regering.

– *Politieke gegevens*

Saudi-Arabië is een absolute erfelijke monarchie. Koning Fahd regeert reeds sinds 1982. Hij is eveneens eerste minister. Zijn halfbroer Abdallah is vice-eerste minister en kroonprins. De regering bestaat voornamelijk uit leden van de koninklijke familie die door de koning worden aangesteld voor een periode van 4 jaar. De belangrijkste ministerposten zijn in handen van prinses, net zoals het gouverneurschap van de 13 provincies. Er worden geen verkiezingen gehouden en politieke partijen en vakbonden zijn niet toegelaten. De grondwettelijke regels zijn gebaseerd op de Shari'a en de islam is staatsgodsdienst. De koning vaardigt decreten uit met de hulp van een in 1992 opgericht raadgevend orgaan – de *Majlis Al Shoura* – dat 120 leden telt die door de koning worden aangeduid. Het leger wordt gecontroleerd door de zoon van de koning om elke poging tot staatsgreep te vermijden. Kroonprins Abdallah staat ook aan het hoofd van de Nationale wacht.

Na de Golfoorlog heeft het regime enkele hervormingen doorgevoerd zoals de oprichting van de *Majlis Al Shoura* en een herziening van de grondwet. Die maatregelen moesten het archaisch politiek systeem moderniseren. De democratie wordt evenwel verworpen omdat zij tegen de islam zou zijn. Een religieuze islamitische oppositie bestrijdt vooral de Amerikanen. In 1995 en 1996 pleegde zij aanslagen tegen Amerikaanse belangen. De oppositie in ballingschap stelt nog weinig voor.

De sociale problemen nemen nog steeds toe. Door de sterke demografische groei is 60% van de be-

² Cijfers Export Vlaanderen

volking minder dan 20 jaar. Meer en meer Saudi's worden werkloos, niettegenstaande het feit dat 94% van de vrouwen niet werkt. Het gemiddeld jaarinkomen is gedaald van 18.000 US dollar in 1980 tot 7.480 US dollar in 2001. Om die problemen op te lossen legt de overheid de nadruk op de "saudisatie" van de banen. De regering wil het aantal buitenlandse werknemers beperken om de geldstroom naar het buitenland te verminderen en kansen te geven aan jonge Saudi's. Het vijfjarenplan 2000-2005 moet 450.000 buitenlandse werknemers vervangen door Saudi's.

– Economische gegevens

De economie steunt op de olieproductie die gecontroleerd wordt door de overheid. Saudi-Arabië heeft de grootste olievoorraden ter wereld (25% van de gekende voorraden) en is eveneens de grootste uitvoerder. Het land speelt een leidende rol in de Organisatie van Petroleumuitvoerende Landen (OPEC). In 2000 waren de inkomsten uit olie goed voor 35 à 40% van het BNP, 70% van de overheidsinkomsten en 90 à 95% van de totale exportinkomsten. De Saudische regering zou 2,7 miljard US dollar verdienen aan elke stijging met 1 US dollar per vat. De hoge olieprijs tussen 1999 en september 2001 zorgden dan ook voor een sterke economische groei. 4 miljoen buitenlandse werknemers werken in de petroleum- en de dienstensector. De gasvoorraden vertegenwoordigen 4% van de totale voorraden op wereldvlak. De openbare sector (25% van het BNP) en de industrie (8 à 10% van het BNP) zijn ook afhankelijk van olie en gas.

Watertekort en een sterke bevolkingsaan-groei doen de regering zoeken naar mogelijkheden voor zelfbedruipende landbouw.

Na de uitstekende macro-economische resultaten in 2000 met een sterke groei, een vermindering van de staatsschuld, een begrotingsoverschot en een overschot op de betalingsbalans, kon Saudi-Arabië ook in 2001 een positieve groei laten optekenen die vooral te danken was aan de goede resultaten van de openbare sector.

Algemene economische situatie³

	Inflatie	Groei BBP
1997	0,1	2,7
1998	- 0,4	1,5
1999	- 1,6	0,4
2000	- 0,8	4,5
2001 (prognose)	1,0	1,8
2002 (prognose)	2,0	2,5
2003 (prognose)	2,0	2,8

De begroting 2001 werd gekenmerkt door een stijging van de uitgaven met 19%. Op het einde van het jaar was er een deficit van 6,7 miljard US dollar. De uitgaven lagen 18,7 miljard US dollar hoger dan de officiële vooruitzichten. De begroting 2002 stond in het teken van de soberheid met voor 53,9 miljard US dollar uitgaven en 41,9 miljard US dollar inkomsten. Onderwijs en volksgezondheid ont-snapten aan de bezuinigingen.

Dankzij de petroleumuitvoer heeft Saudi-Arabië een positieve handelsbalans. In 1999 werd voor 48 miljard US dollar uitgevoerd naar voornamelijk de Verenigde Staten (18%), Japan (17%), Zuid-Korea (11%) en Singapore (8%). De invoer, goed voor 28 miljard US dollar, kwam vooral uit de Verenigde Staten (25%), het Verenigd Koninkrijk (17%), Japan (10%) en Duitsland (7%).

– Mensenrechten

Vrije meningsuiting en vrijheid van vereniging, politieke partijen en onafhankelijke media zijn niet toegelaten in Saudi-Arabië. Inbreuken op de privacy, geïnstitutionaliseerde discriminatie op basis van geslacht en zware beperkingen op de vrijheid van godsdienst evenals toepassing van de doodstraf en lichamelijke straffen zijn belangrijke elementen in het mensenrechtendossier van het koninkrijk.

In zijn jaarrapport over 2000 stelt *Amnesty International* dat ernstige schendingen van de mensenrechten voortduren. Vrouwen worden nog altijd gediscrimineerd en politieke en religieuze activisten worden nog steeds gearresteerd op willekeurige basis en voor het gerecht gedaagd waarbij zij de

³ Cijfers Export Vlaanderen

meest elementaire rechten, zoals het recht op verdediging door een advocaat, onthouden worden. Gevangenen worden slecht behandeld en gefolterd. Minstens 123 mensen werden geëxecuteerd in 2000 en er was een alarmerende toename van het aantal amputaties.

Ofschoon Saudi-Arabië in augustus 2001 het VN-verdrag tegen de discriminatie van de vrouw ondertekende, zijn de Saudische vrouwen nog steeds het slachtoffer van discriminatie en worden hun rechten geschonden. Hun bewegingsvrijheid wordt beperkt, zij hebben geen identiteitskaart, krijgen weinig kansen om te studeren of te werken. Als zij misbruikt worden, krijgen zij geen aangepaste bescherming.

In januari 2001 werd Saudi-Arabië door de VN-commissie voor de kinderrechten opgeroepen om zijn wetgeving aan te passen aan de internationale normen.

– *Relaties met België en Vlaanderen*

De Saudische overheid aanziet België als een bevriend land. Verschillende keren werd het Belgisch leger bedankt voor zijn deelname aan de Golfoorlog. Zij onderstrepen ook de vriendschap tussen de beide koningshuizen.

In juni 1999 besloot Saudi-Arabië tot een boycot van Belgische landbouwproducten als gevolg van de dioxinecrisis. Ondanks de beslissing van de Europese Commissie in april 2000 dat de dioxinecrisis voorbij was, weigerde het land het embargo op te heffen. De wetenschappelijke argumenten die door twee missies van experts werden aangehaald om te bewijzen dat Belgische landbouwproducten niet meer gevaarlijk zijn, werden door de Saudische minister niet aanvaard.

Evolutie van de handel tussen België en Saudi-Arabië (in miljoen euro)⁴

	Belgische invoer	Belgische uitvoer	Vlaamse uitvoer
1996	95,0	521,7	274,9
1997	103,9	558,6	312,3
1998	107,3	436,6	321,6
1999	105,2	452,1	347,3
2000	186,7	508,9	373,1

⁴ Cijfers Export Vlaanderen

De export bestaat vooral uit farmaceutische producten (18%), machines en mechanische werktuigen (17%) en kunststoffen en toepassingen (8%). Ongeveer 30% van onze ingevoerde petroleum komt uit Saudi-Arabië. Daarnaast worden ook kunststoffen en chemische producten ingevoerd. In december 2001 was Saudi-Arabië het 38ste exportland van Vlaanderen.

– *Buitenlands beleid*

De stabiliteit op het Arabisch schiereiland is de voornaamste bekommernis van Saudi-Arabië. De Saudi's willen een escalatie van het geweld voorkomen en zij steunen de gematigde aanpak van Egypte en Jordanië in het vredesproces in het Midden-Oosten. Begin 2002 lanceerde prins Abdallah een vredesvoorstel voor het Israëliësch-Palestijns conflict. Israël zou erkend worden als het zich terugtrekt uit de bezette Palestijnse gebieden en Oost-Jeruzalem.

Sedert 1997 tracht prins Abdallah de relaties met de buurlanden Iran, Jemen en de Golfstaten te verbeteren. Van 1990 tot 1995 leefde Saudi-Arabië op gespannen voet met Jemen als gevolg van de Golfoorlog en de éénmaking van Jemen. Het verdrag van Mekka in 1995 moest een kader scheppen voor een normalisering van de betrekkingen en het verdrag van Jeddah van juni 2000 betekende een spectaculaire stap in de toenadering tussen beide landen. Ook met Iran waren de betrekkingen na de Iraanse revolutie en de Iraans-Iraakse oorlog, bijna onbestaande. Vanaf 1997 trad een dooi in in de relaties. In april 2001 ondertekenden beide landen een akkoord voor samenwerking in de strijd tegen grensoverschrijdende criminaliteit, witwassen van geld, terrorisme en drugshandel. Irak vormt de uitzondering in het streven naar goed nabuurschap. Saudi-Arabië blijft gekant tegen Saddam Hoessein. De Saudi's willen dat hij de resoluties van de VN-Veilighedsraad respecteert en controles op de productie van wapens toelaat. Zij zijn wel voorstander van een versoepeling van de economische sancties tegen Irak.

Saudi-Arabië moedigt de eenheid van de moslims aan en financiert de expansie van een zeer conservatieve islam. Het is medestichter van de Organisatie van de Islamitische Conferentie, de Islamitische Ontwikkelingsbank en de Internationale Islamitische Liga.

De Golfoorlog heeft de strategische banden met de Verenigde Staten versterkt. Amerikaanse troepen en militaire adviseurs verblijven in het land. Die dubbelzinnige alliantie die gebaseerd is op ge-

meenschappelijke belangen, is impopulair in de ogen van de bevolking.

De EU is de voornaamste handelspartner van Saudi-Arabië.

3. Ontstaan van de overeenkomsten

JEMEN

Begin 1997 werden de ontwerp teksten uitgewisseld tussen beide partijen. Na het ontvangen van commentaren en na diverse contacten met de Jemenitische ambassadeur in Brussel werd besloten om van 14 tot 16 december 1998 in Sana'a te onderhandelen. De onderhandelingen gingen over drie opmerkingen aan Jemenitische zijde en dertien amendementen vanwege de BLEU. De BLEU-delegatie slaagde erin de referentie naar investeringscertificaten te laten vallen, alsook de bescherming van de indirecte investeringen door het verdrag te bekomen. Bovendien werd een zo ruim mogelijke definitie van "returns" verkregen, evenals een duidelijke bepaling inzake een uitzondering van het "meest begunstigde natie"-beginsel voor regionale economische organisaties. Wat schadevergoeding voor eigendomsbeperking betreft, werd een oplossing gevonden voor de onmogelijkheid van intrestaanrekening in het shari'a-regime door reëvaluatie "rekening houdend met de situatie". Transferten werden losgekoppeld van fiscale zaken. Tot slot kwam de BLEU de automatische "waiver" van nationale rechtspleging voor internationale arbitrage bij het Internationaal Centrum voor Regeling van Investeringsgeschillen (ICSID), de retroactiviteit inzake bescherming van investeringen gedaan vóór de inwerkingtreding van het verdrag en de stilzwijgende verlenging van het verdrag.

De onderhandelingen werden succesvol afgerond met de parafering van een akkoord. Nadien werden nog een aantal correcties aangebracht aan de geparafeerde tekst.

De overeenkomst werd op 3 februari 2000 in Brussel ondertekend door de federale staatssecretaris voor Buitenlandse Handel en de toenmalige Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

KOEWEIT

Van 1 tot 3 februari 1999 werden onderhandelingen gevoerd in Koeweit. Die onderhandelingen werden succesvol afgesloten met de parafering van de ontwerp tekst.

De door Koeweit voorgestelde tekst kwam qua principes grosso modo overeen met de BLEU-typtekst, maar was eerder, naar Anglo-Amerikaans model, empirischer en pragmatischer gesteld. De Koeweiti wensten dat hun staat als investeerder zou vermeld worden wegens het zeer groot belang van de Kuwait Investment Authority (KIA) als investeerder.

De overeenkomst werd op 28 september 2000 in Brussel ondertekend door de federale staatssecretaris voor Buitenlandse Handel en de toenmalige Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.

SAUDI-ARABIË

Een eerste onderhandelingsronde vond plaats in Brussel op 9 en 10 september 1997. Aangezien geen algehele overeenstemming kon worden bereikt over de hele ontwerp tekst, werd een tweede onderhandelingsronde gehouden in Riyad op 22 april 1998. Er werd een voorwaardelijk akkoord bereikt in die zin dat de Saudi's zich het recht behielden om binnen de 3 maand verdere amendementen in te dienen. Dat gebeurde niet zodat het ontwerp uiteindelijk op 14 december 1999 in Riyad werd geparafeerd.

De BLEU-typtekst vormde de basis van de onderhandelingen. De Saudi's, die zich traditioneel reeds beter beschermd weten bij hun investeringen in het buitenland omdat de relevante wetgeving daar meestal beter ontwikkeld is, waren vooral geïnteresseerd in het luik "promotie" om zoveel mogelijk investeringen aan te trekken, teneinde hun industriële basis te diversifiëren. Tijdens de onderhandelingen werden alle punten die expliciete vermeldingen betroffen om de tekst duidelijk interpreterbaar te maken, door de Saudi's als overbodig gezien en geschrap. Hierdoor verliest de tekst aan leesbaarheid en gaat hij voorbij aan één van zijn betrachtingen, namelijk de promotie van investeringen, en aan één van zijn doelgroepen, namelijk potentiële investeerders die er hun rechten duidelijk in wensen terug te vinden. De belangrijkste twistpunten waren de expliciete vermelding van "indirecte investeringen" en de opname van de zogenaamde ICSID-clausule.

De ondertekening van de overeenkomst vond plaats op 22 april 2001 in Jeddah.

SPECIFIEKE BESPREKING VAN DE OVEREENKOMSTEN

1. Inhoud van de overeenkomsten

- *Typetekst van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU)*

Reeds gedurende meer dan dertig jaar sluit de BLEU overeenkomsten met landen die geen lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), die de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen beogen. Daarom hebben de leden van de BLEU een tekst goedgekeurd die zij aan hun gesprekspartners voorstellen als basis van de onderhandelingen. Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse regering die typetekst aanvaard.

Die zogenaamde BLEU-tekst bepaalt principieel dat elke verdragspartij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van de andere partij op zijn grondgebied toelaat (artikelen 1 en 2 van de BLEU-tekst). Dit is de basis voor de bevordering van de investeringen. De bescherming vindt men terug in de artikelen 3 tot 6.

Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie en van meest begunstigde natie. Het sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 4 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationale belang van de contracterende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoire is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade ingevolge geweld.

Artikel 5 regelt de overmakingen van alle betalingen inzake investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 6 voorziet een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien die partij of instelling schadevergoeding heeft uitbetaald aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzeke-

raar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder oplegen.

In artikel 8 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij werden gesloten, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze type-overeenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 9 en 11 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen inzake de interpretatie en de toepassing van deze type-overeenkomst.

Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 9 dat door een arbitrage-rechtscollege een definitieve en bindende uitspraak over het geschil wordt gedaan. Geen enkele contracterende partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 11 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters wordt aangesteld. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Deze twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde Staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen worden aangesteld, kan een partij zulk verzoek richten tot de voorzitter of ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Wat de bevordering van de investeringen betreft, kunnen nog de artikelen 7 en 10 vermeld worden, die de meest gunstige regels ervoor laten gelden. Artikel 7 bepaalt dit ten opzichte van de nationale wetgeving van de partijen en van de bestaande en toekomstige internationale of andere overeenkomsten tussen de partijen. Artikel 10 voorziet de clause van de meest begunstigde natie.

Artikel 12 stelt de investeringen die aan deze overeenkomst voorafgaan, gelijk met die na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden eveneens beschermd.

Artikel 13 bepaalt de duur en de inwerkingtreding van deze overeenkomst. Een termijn van tien jaar geldt, die zonder voorafgaande opzegging stilzwij-

gend verlengd wordt. De type-overeenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging in werking.

– *Vergelijking tussen de BLEU-typetekst en de overeenkomst met Jemen*

In artikel 4 “nationalisatie en onteigening” staat dat de investeerder van een overeenkomstsluitende partij die bevestigt dat een deel of het geheel van zijn investering werd onteigend, het recht heeft onverwijld te worden gehoord door de bevoegde rechtbank of administratieve overheid.

Voor de regeling van geschillen tussen investeerders en overeenkomstsluitende partijen (artikel 8) komen de Internationale Kamer van Koophandel in Parijs en het Arbitrage-instituut van de Kamer van Koophandel in Stockholm niet in aanmerking.

Er is een artikel 10 “intergouvernementele betrekkingen” ingevoegd waarin staat dat het bepaalde in de overeenkomst van toepassing is, ongeacht of de overeenkomstsluitende partijen diplomatieke of consulaire betrekkingen onderhouden of niet.

In artikel 12 “vorige investeringen” staat dat de overeenkomst niet van toepassing is op geschillen die ontstaan zijn vóór de inwerkingtreding.

De overeenkomst treedt in werking op de datum waarop beide overeenkomstsluitende partijen elkaar in kennis stellen dat aan de onderscheiden grondwettelijke procedures is voldaan (artikel 13).

De overeenkomst wordt stilzwijgend verlengd voor een periode van 10 jaar tenzij een overeenkomstsluitende partij uiterlijk één jaar vóór de einddatum schriftelijk te kennen geeft dat ze zich uit de overeenkomst terugtrekt.

In geval van verschil in uitlegging is de Engelse tekst doorslaggevend.

– *Vergelijking tussen de BLEU-typetekst en de overeenkomst met Koeweit*

In artikel 1 dient onder “investering” ook te worden verstaan de niet-uitgekeerde “opbrengst” die wordt geherinvesteerd en de door “liquidatie” verkregen bedragen. Onder “investeerder” wordt voor wat de Staat Koeweit betreft ook de regering van de Staat Koeweit bedoeld. Bovendien worden ook de begrippen “liquidatie”, “vrij inwisselbare munt” en “zonder vertraging” omschreven.

In artikel 2 worden enkele punten toegevoegd. Zo wordt in punt 3 gesteld dat de overeenkomstsluitende partijen onderling overleg kunnen plegen op de manier die ze geschikt achten om de investeringen op hun onderscheiden grondgebied aan te moedigen en te bevorderen. Punt 4 behandelt de verzoeken betreffende binnenkomst, tijdelijk verblijf en tewerkstelling ten behoeve van sleutelpersoneel en punt 5 gaat over het vervoer van goederen of personen.

Artikel 3 “bescherming van investeringen” is ruimer met de verplichting om wetten, voorschriften enzovoort, die verband houden met de investeringen bekend te maken, het voorzien in doeltreffende middelen om aanspraken en rechten te doen gelden, het verbod om maatregelen op te leggen die de aankoop van materialen, energie e.d. beperken.

Ook de eigendomsberovende en -beperkende maatregelen worden veel ruimer omschreven. Er zijn aparte artikelen voor “vergoeding van schade of verliezen” (artikel 5) en “onteigening” (artikel 6).

In artikel 9 “regeling van geschillen tussen een overeenkomstsluitende partij en een investeerder” kan een geschil o.a. voorgelegd worden aan een scheidsgerecht opgericht volgens de arbitrageregels van eender welke scheidsrechterlijke instelling die de wederzijdse instemming heeft van de partijen bij het geschil. Een overeenkomstsluitende partij kan haar soevereine onschendbaarheid niet inroepen.

Artikel 11 “betrekkingen tussen de overeenkomstsluitende partijen” stelt dat het bepaalde in de overeenkomst van toepassing is ongeacht of de overeenkomstsluitende partijen diplomatieke of consulaire betrekkingen onderhouden of niet.

De overeenkomst blijft van kracht gedurende een periode van dertig jaar en ook daarna voor een overeenkomstig tijdvak of overeenkomstige tijdvakken tenzij ten minste één jaar vóór het verstrijken van een periode een overeenkomstsluitende partij de andere schriftelijk in kennis stelt van haar voornemen de overeenkomst te beëindigen. Investerings die vóór de datum van beëindiging werden verricht, blijven onder haar toepassing vallen gedurende een termijn van twintig jaar na die datum.

In geval van verschil in uitlegging is de Engelse tekst doorslaggevend.

– *Vergelijking tussen de BLEU-typetekst en de Overeenkomst met Saudi-Arabië*

In artikel 1 worden onder “investeerder” voor wat Saudi-Arabië betreft, naast natuurlijke personen en vennootschappen, ook de regering van het Koninkrijk Saudi-Arabië en de financiële instellingen en autoriteiten ervan zoals het Saudi Arabian Monetary Agency, overheidsfondsen en andere soortgelijke in Saudi-Arabië bestaande overheidsinstellingen, vermeld.

In artikel 4 staat dat tegen het tijdstip van onteigening, nationalisatie of gelijkaardige maatregel of nog vóór dit tijdstip, op passende wijze in de nodige middelen moet voorzien zijn met het oog op de vaststelling en de betaling van schadeloosstelling.

De overmakingen (artikel 5) worden uitgevoerd tegen de wisselkoers die overeenkomt met de kruiselingsse wisselkoers van de koersen die door het Internationaal Muntfonds zouden worden gehanteerd voor het omrekenen van de desbetreffende koersen in Bijzondere Trekkingsrechten.

Voor de regeling van geschillen tussen overeenkomstsluitende partijen wordt in artikel 9 bepaald dat een geschil wordt voorgelegd aan een scheids-gerecht wanneer een geschil binnen twaalf maanden niet via diplomatieke weg of door een gemengde commissie kan geregeld worden.

In artikel 10 van de overeenkomst over geschillen tussen een overeenkomstsluitende partij en een investeerder van de andere overeenkomstsluitende partij, worden de verschillende arbitrageorganismen niet expliciet vermeld. Er staat enkel dat een geschil kan onderworpen worden aan arbitrage krachtens het Verdrag inzake de beslechting van investeringsgeschillen tussen Staten en onderdanen van andere Staten van 18 maart 1965.

In artikel 11 staat dat de overeenkomst van toepassing is ongeacht of de overeenkomstsluitende partijen diplomatieke of consulaire betrekkingen onderhouden of niet. Tevens wordt gesteld dat ten aanzien van investeringen die werden gedaan vóór de datum waarop de overeenkomst wordt beëindigd, het bepaalde in de overeenkomst nog gedurende een tijdvak van twintig jaar te rekenen vanaf de datum van beëindiging van de overeenkomst, geldt.

In geval van geschil in uitlegging van de overeenkomst is de Engelse tekst doorslaggevend.

2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State

In zijn advies d.d. 3 oktober 2001 sluit het Dageelijks Bestuur van de SERV zich aan bij het ontwerp van decreet.

In zijn advies d.d. 28 maart 2002 stelt de Raad van State dat het geen aanbeveling verdient om in één ontwerp de instemming te vragen met verschillende verdragen wanneer de tekst van die verdragen niet volledig identiek is. In de toekomst zal rekening gehouden met die aanbeveling, maar vermits het hier gaat om verdragen die al enige tijd geleden werden gesloten met landen uit dezelfde regio, werd toch geopteerd voor één ontwerp van decreet. In dat ontwerp van decreet is wel voor elke overeenkomst een afzonderlijk artikel opgenomen. De leden van het Vlaams Parlement hebben dus de kans om één overeenkomst of meerdere overeenkomsten af te wijzen door tegen één artikel of meerdere artikelen te stemmen.

De Raad van State merkt ook op dat verdragen gesloten worden door de bevoegde regeringen maar dat zij dat doen namens de rechtspersonen waarvan zij de uitvoerende macht zijn of voor wie zij optreden. De verdragsluitende partijen zijn in het geval van de overeenkomst met Jemen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Jemen. De Raad van State heeft hier volkomen gelijk. De opeenvolgende Vlaamse ministers bevoegd voor het Buitenlands Beleid hebben trouwens reeds meerdere keren aan het federale ministerie van Buitenlandse Zaken gevraagd om in de toekomst geen overeenkomsten te sluiten met de regering van een bepaald land. Toch zijn wij van mening dat hier de officiële terminologie uit de verdragstekst moet gebruikt worden.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

*De Vlaamse minister van Economie,
Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel
en Huisvesting,*

Jaak GABRIELS

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met :

1. de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Jemen inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 3 februari 2000 ;
2. de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de staat Koeweit inzake de wederzijdse bescherming en bevordering van investeringen, ondertekend in Brussel op 28 september 2000 ;
3. de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) en het koninkrijk Saudi-Arabië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Jeddah op 22 april 2001

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Jemen inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 3 februari 2000, zal volkomen gevolg hebben.

Artikel 3

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de staat Koeweit inzake de wederzijdse bescherming en bevordering van investeringen, ondertekend in Brussel op 28 september 2000, zal volkomen gevolg hebben.

Artikel 4

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) en het koninkrijk Saudi-Arabië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Jeddah op 22 april 2001, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid,

Paul VAN GREMBERGEN

ONTWERP VAN DECREET

Jeddah op 22 april 2001, zal volkomen gevolg hebben.

DE VLAAMSE REGERING,

Brussel, 6 december 2002.

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ;

De minister-president van de Vlaamse regering,

Na beraadslaging,

Patrick DEWAELE

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

*De Vlaamse minister van Economie,
Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel
en Huisvesting,*

Jaak GABRIELS

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Jemen inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 3 februari 2000, zal volkomen gevolg hebben.

Artikel 3

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de staat Koeweit inzake de wederzijdse bescherming en bevordering van investeringen, ondertekend in Brussel op 28 september 2000, zal volkomen gevolg hebben.

Artikel 4

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) en het koninkrijk Saudi-Arabië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in